

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

1. Stim. A Dei excellentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

VI. DISSERTATIO.

*Sedecim stimuli ad
perfectionem se-
ctandam.*

1.
Stimuli ad
perfectio-
nem.

PRImus stimulus petitur à Dei excellentiâ. 2. A Christi Jesu exemplo. 3. A beneficiis Dei. 4. Ab ejus promissis. 5. Ab ejus præceptis. 6. Virtutis pulchritudine. 7. Ab exemplis Sanctorum. 8. A satisfactione pro peccatis. 9. A periculis salutis. 10. A jactura temporis. 11. A Dæmonû in nos odio. 12. A Dei judicio. 13. Ab otiosorum supplicijs. 14. A periculo ne à Deo deseramur. 15. Ab ejus spectantis præsentia. 16. A studio animum excolendi.

1. *Stimulus à Dei excel-
lentiâ.*

2.
Ius Dei
excellen-
tia.

QUò is, cui obsequia devo-
visti, dignitate præstat; eò
majori studio ac reverentiâ à te
colendus est, cum Deus Monar-
chas omnes infinito intervallo
dignitate, & Majestate post se re-
linquat; eò etiam diligentio-
rem, debes illi famulatum: & cum bo-
nitate, ac amabilitate longè om-
nibus antecellat; amore etiam af-

fectuque qui omnium aulicorum
erga Principes suos benevolentiam
superet, à te est prosequen-
dus: cumque illi de bonis Prin-
cipis sui impensè gaudeant, & de
malis similiter contristentur: ita
longè ampliùs de divinæ Majesta-
tis honoribus efferi gaudio; ac
de offensis tristitia affici te oportet;
cum inter utroque infinita sit
distantia, atque distinctio. Sera-
phinorum hac in parte sacræ
paginæ nobis proponunt exem-
pla, quos in Dei conspectu faciem
pedesque alis suis obtegere Isaias
vidit, quasi verecundiâ tangeren-
tur; quòd Deum, uti par est, non
amarent; non laudarent; non ve-
nerarentur: quid ergo te facere
oportet, qui beatis illis spiritibus
comparatus, vix ad vermiculi
conditionem assurgis?

Vide quam injuriosus illi sis,
cum rei alicujus creatæ amorem
ejus in te charitati anteponis. An
non ridiculus esses, si umbram
corporis tui, quàm in solis lumi-
ne obambulans conspicis, plus
teipso faceres? An non desipere
te crederes, si tui imaginem in
fonte, aut speculo representatam,
ut alter Narcissus adamares, oscu-
lareris, & amplexu velles atrin-
gere? An non idipsum facis, dum
rei alicujus amore implicitus, De-
um deseris? An non audis Davi-
dem tibi puerorum stultitiam ob-
jicientem, qui rebus solidis abje-
ctis,

ctis, papiliones persequantur? Filioli, inquit, ut quid diligitis vanitatē, & quæritis mendacium? Sapientissimus Job, & post illum cælestibus visis edoctus S. Paulus ea quæ amas, umbras vocant; quin tu eorum iudiciis tuum conformas? Quin potius cælum mente conscendis, & beatarum mentium erga Deum ambrem, & venerationem fidei oculo contueris, & illa Psalmistæ verba appendis: Magnus Dominus & laudabilis in civitate Dei nostri? Eorum, quæso, te laudibus adjuuge, & modò incipe quod totâ æternitate facturus es.

Cap. 24.
1. Cor. 7.
Psalm. 99.
4.
Cujus famulatus in tuam redit utilitatem.

Perluade tibi, quod S. Augustinus monet, Deum scilicet salutis tuæ cupidum & quodammodo avarum, nec laudibus tuis aut honoribus obsequijsvè crescere, nec vituperijs decrescere; sed totum quod illi amoris & venerationis exhibes, emolumentis tuis accedere. Cole tamen illū, ama, & revere, quia dignus est, & quidquid obsequiorum interiūs, exteriusque colligere potes, ad illum transfer. Nec externo cultu contentus esto, ne sis ad instar parietis dealbati, aut vasis externâ specie pretiosi, quod terrâ argillayè, vel potius luto refertum oculis spectantium illudit. Deum veritatis amatorem in veritate venerare.

7. Stimulus. Exemplum Christi.

Ille suo nos exemplo ad perfectum amorem, virtutumque ardens studium invitat: illum nos intueri continuo vult S. Augustinus, tanquam amoris sponsam, qui animas nostras deformes & peccatorum sordibus inquinatas adamavit, atque ut eas pulchras redderet, tantum laboris, suppliciorumque patienter tulit: cur in laboris communionem pro eadē pulchritudine conservanda, agēdaque non accedimus, non tam ut nobis quàm ut illi, qui id impensè desiderat, gratificemur?

Multis titulis corpus & animā Christo debes, non aliter quàm si aliquis Regi suo pro milione auri, quatuor nominibus esset obstrictus, 1. Ut tantam summam furto antè sublatam restituat. 2. Ut damnum, quod majus intulit, compenset. 3. Ut commodatum refundat. 4. Ut emptæ rei pretium persolvat. Quòd si Rex rei familiaris angustias in illo homine intuens, ejusque miseris totam summam benignè remitteret, dummodò duos obolos, quod facile potest, appendat; insulsū & ingratum illū existimares, si illos regi continuo & perlibèter non offerret: Corpus & animam habes, velut obolos, & quos cum injuria Christi, qui pretio

5.
2. Exemplum Christi.
Psalm. 99.

6.
Cui nos debemus.